

той още повече нѣма да позволи да му разпарятъ корема или гърдитѣ, да му рѣжатъ кости и правятъ други такива операции. (Операции или по-право хирургически операции се казватъ различнитѣ разпарения, рѣзания, съшивания; извършени на човѣка за да бжде излѣкуванъ. Лѣкарьтъ който главно се занимава съ хирургически операции, се казва хирургъ). А между това нѣма нищо по-неоснователно, по-нѣразумно отъ този безсмисленъ страхъ предъ хирургическия ножъ. Ето, болниятъ вѣрва лѣкаря, когато той му дава лѣкарства. Но той не знае, какво има въ тѣхъ. Ако болниятъ не се довѣрва на лѣкаря, още повече не трѣбва да се довѣрва на лѣкарствата му. Когато лѣкарьтъ ще върши операция, той казва, че ще направи това и това и всичко, което върши, се вижда отъ всички, за всички е явно. Но когато болниятъ изпива непознато нему лѣкарство, той не знае, какво ще направи въ вътрешността му това лѣкарство: дали то ще му бжде полезно или вредно.

Но болниятъ трѣбва да вѣрва лѣкаря. Нѣма защо да се страхува отъ него. Болниятъ знае, че лѣкарьтъ е изучавалъ дълги години медицинскитѣ науки, той е запознатъ съ това, кое е полезно за човѣка и кое е вредно. Лѣкарьтъ е получилъ право да лѣкува следъ като е издържалъ нужния изпитъ.

Отъ всичко най-лошо е, дето болнитѣ се довѣрватъ на разни баби, врачки, ходжи — хора, които се залавятъ да лѣкуватъ, безъ да познаватъ болеститѣ и какви лѣкарства да даватъ. Такива неукни цѣрители не само че не помагатъ, ами и влошаватъ болестта, а понѣкога съ своята простотия измъчватъ до смъртъ болнитѣ. На такива простаци болнитѣ довѣрватъ своя животъ, а се опасяватъ отъ разрѣзване, което ще бжде извършено отъ знающъ и опитенъ човѣкъ.

Отъ кжде произлиза този страхъ у много болни предъ операциитѣ — страхъ, за който тѣ плащатъ съ дълги мъчения отъ болестта, а понѣкога и съ смъртъ? — Причината на тоя страхъ не е че се чувствува болка при операцията. Както ще научимъ по-после, операцията става безъ каква да е болка.

Друго. Болнитѣ изгърпватъ разни якини, които сж много по-болезнени отъ много операции, а отбѣгватъ операциитѣ. Плаши ги, значи, не болка при операцията, не и че могатъ да изгубятъ нѣколко капки кръвъ — болниятъ чувствува страхъ предъ нѣщо непознато, нечувано. Болниятъ не може да си представи, какъ могатъ да го излѣкуватъ съ рѣзване, той никога не е чувалъ за такива начини на лѣкуване и тѣ му се виждатъ чудновати. Човѣкъ се бои отъ всичко, което му е чуждо, което не познава.

Ние ще се постареемъ да разсѣемъ този страхъ отъ операциитѣ. Ние ще разкажемъ, какви операции извършватъ лѣкаритѣ, защо ги правятъ и какво става отъ тѣхъ. Нека следъ това читателитѣ сами да разсѣдятъ, бива ли болнитѣ да се подлагатъ на операции, каквито лѣкаритѣ намиратъ за нужни, или да бѣгатъ въ безуменъ страхъ отъ ножа на лѣкаря и да се хвърлятъ въ лапитѣ на безсъвестни баби и врачки.